

4224

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Småfolket tar sig an barn.

Minn morfälders uppförelse en flicka,
som heter Lina, hemman i Saxemara. En
gång när hon var liten tog komtar henne.
De var ute och skördade, och när de kom
hem, låg hon under sängen. Den småfolket
hade inte gjort henne något utan bara
tagit hand om henne.

BZ.

Barthma Ed.

Hillaryd som

1933.

Uppr. Ann-L. Andersson

Kast. Ann

Bar. Ann Andersson

f. 1858 i Paxom an

Velekinge
Bräknas hd
Hällaryd Sn
1933.

4224

2. Uppf. Anna Lisa Hedenström
Kullhammar
Ber. Åke Ericson
f. 1858 i Laxemara.

Bergtagning.

Åke:s farfar, båtman Åke Björk, bodde
på Wainbäsa ägor. Hans "kåring" hade fått
barn. Han var utv och festade, och under
tiden blev han bergtagen. Han tog då på sig
ett bälte ö ryg buren i bergst. Kunde se-
dan gå in i bergst och ta barnet och
buren.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blekinge
Bräbne
Hälsing
mpt 1933

4224

³ Nytt, Anna Hedström
Ber. Åke Larsson
Född 1858 i Saverne + 1934

Mjölkhävarar

Bellingstjärningen från Bellingstjärn gjorde
mjölkhävarar. Som stor i färdynan och vä-
rade. Lika "fruktbar" (= fradga, som far på
vatten) var mjölkhävararna. De far när
det inflade, så man kunde se dem
fara över gården.

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spöken på Skallö.

Uppr vid Stafs läjård busade ett spöke. Jg och minn busade sig om samman uti: ladan. Husbonden fick ej ligga ifred, ty tåskit kastades ar supplör-ligen. Men jg hade tåskit på mig och det var underligt, då vi låg under samma täcke. En annan ar dröngarna fick för sig, an det var pigorna, som kom och skämtade.

En gång när jg gick med en flida, som jg hade "sällskap" med om Skallö berg, skrek kom plöskigt till. Hem hade då stå en gubbe med långa ben och utan buvad.

4224

5a

Sann dröm

Det var år 1878 eller -79. Vi var ute i
en stor storm, och eftersom vi då hade de
gammeldags "öppna båtarna", blev vi
alldeles gummvåta. Jag höllade mig med
koll, när vi kommit fram till Boimholmen.
Jag låg och sov nere i kajutan, och det
drog upp " (= blev os), så jag förlorade
mätaren medvetandet. Då hade jag följande
dröm: Jag såg att från min bords båt
bar de ner en liten lillkista i Håvrisen.
Båten hade kommit från Håvris. Många
fiskare, som jag kände, var med i lillkistan.
Då efter denna dröm, förs vi hem.

Någon tid därefter kom min bror
med till Håvris. Han bodde djupt på Håvris.
Han hade ett litet barn med sig, och detta

56.
4224

5 b
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var inte riktigt bra. Jg hade min sm. Hjälsma
litet då, så vi tordes inte ha kvar bar-
net för smittans skull. Barnet blev sedan
allvarligt sjuk och dog. Jg var sedan med
på samma begravnin, som jg såg i dröm-
men, och allt stämde precis och blev i
verkligheten, som jg drömt.

Wiktoria Bränter
Hälsingland
Mjöl 1923

4224

Ärsgång.

Mjöl av Anna Lisa Hedström
her av Åke Fransson
Född 1858 i Söderman

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sistaren fins Grönkvist gick ärsgång var
julafton. Vårskoma doges om jularna upp på
Hertis vabb och lägo med kölen i rädhet.
Grönkvist sa' åt mig, att jag skulle få se vilken
skur som fiskade mest nästa år. Men jag
sag ingenting. Grönkvist däremot sag fullt
av stora lomtar med röda luvor.

Grönkvist sa' att han skulle bli öster
om Fernö. Detta sag han året innan, när
han gick ärsgång. Han sag ännu där, att
han skulle komma i jern vid Simris-
hamnen. Och också detta slog in.

Förföljda av fiskar.

På den tiden i Jämsde hos Gustava-Johan,
var en gubbe från Dragsnäs ute och skulle
fiska sill. Första natten fiske han och hans
manskap inga. Nästa natt kom Frä fiskar,
som var så stora, att om de hade vilat
kunde de ha "slötit" makellan. Fiskarna
kastade ut kobbarna och vrakskäpp för
att rädda sig. Fiskarna lyste lite med det,
och under tiden hann biten rädda mest
lätt. De seglade, så fort de kunde, och
hade alla på koren inne på vrakspisgel-
skan. De kommer med nöd i hansen och
lämnar då av med fiskarna, som förföljt
dem hela tiden. Så hade fiskarna skrämt
dem, att de räddade och ork ej.

En underlig fisk

Det var i min ungdom, då jag och Per
Svendsson och Sven Åbergson färdade hos en bon-
de, som hette Augustin och bodde i Laccusara.
Då tillade fiskare en stor fisk på Donsö
eller Skaptö, jag minns inte riktigt vilken ö.
Fisken hade straxat och låg död på grust
rätten. Först stopade man honom med
bakspegelska, och sedan spände de 2 par
orak för honom och drog i land honom. Mycket
folk kom och tillade på den ända från Hord-
holmen. Fisken var så stor, att man lodligt
kunne gå på den. Jag kan ej säga, vad det
var för fisk, möjligen en delfin. De som hade
bitat den, fick 50 kronor i biltjän för honom.
Sedan stoppades den upp och skickades till
museerna. Jag tror nästan, den står uppställd i
Lund.

79.
4224

Om "Gustaragubben och smuggling."

Gustaragubben låg i många år, innan han dog. Han hade bara ett öga. De kloke hade "smittat ut" ett öga för honom.

Han var mycket duktig till att smuggla.
Han tog sin bit av mat i Karlsbrunn.
Fästare vakten gick där.

9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV